

[Fiskeriministeren.]

i denne forbindelse blot henvise til, på hvilken måde Dansk Fiskeritidende har kommenteret dette spørgsmål i en ledende artikel den 4. november 1966, hvor den pågældende lederskribent bl. a. gav udtryk for, at jeg ikke skulle have utak for, at jeg vedrørende garantirammen havde forbedret den indstilling, der forelå fra fiskerikommisjonen, en indstilling, som hr. Henry Sørensen som medlem af den pågældende kommission selv havde været med til at afgive til mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 139 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Grønland om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt.

(Lovforslaget (nr. 115) findes i tillæg A. sp. 2345, fremsættelsen i tidenden sp. 1911).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lis Groes: Jeg tror, dette lovforslag vil blive modtaget med glæde overalt, da det indeholder en liberalisering af fiskerierhvervet i Grønland, således at alle danske statsborgere nu vil kunne fiske på lige fod uanset bopæl. Der er også grund til at komplimentere det grønlandske landsråd, synes jeg, for, at det uanset de vanskeligheder, den grønlandske befolkning arbejder under, enstemmigt er gået ind for dette lovforslag. En vis hensyntagen til den grønlandske befolkning og fiskerianlæggene deroppe er dog opretholdt, men det kan jo kun forekomme ganske naturligt. Jeg har forstået, at ministeren vil drøfte en bekendtgørelse herom med det grønlandske landsråd ved dettes sommermøde efter de retningslinjer, der fremgår af lovforslaget, og jeg kan på mit partis vegne give fuld tilslutning hertil.

Frø: Da vi for et par måneder siden behandlede forslaget til lov om det grønlandske landsråd, kunne jeg rose ministeren for et klart udformet lovforslag og et godt sprog; det kan jeg desværre ikke ved denne lejlighed.

I det afsnit, der omhandler liberaliseringen af fiskerierhvervet, står der, hvad der er lov og ret, men hver eneste paragraf er forsynet med en bestemmelse om, at det er det alligevel ikke, såfremt ministeren mener noget andet; og det forekommer mig at være noget roderi. Jeg kan anbefale folketingets medlemmer bare at læse de 5 første linjer af lovforslaget, så har man melodien, der går igennem det hele. Jeg er ikke jurist, men det hele forekommer mig så flydende, at det må være lige umuligt for erhververe at anvende et sådant dokument som grundlag for den daglige tilværelse og for dommere at dømme efter det.

Javel, siger ministeren, men loven vil blive ledsaget af en bekendtgørelse, der fastsætter alle de nærmere regler. Men dette betyder jo i realiteten, at det er bekendtgørelsen, der bliver den egentlige lov, og det er efter min mening ingen god skik. Jeg er derfor af den opfattelse, at dette lovforslag ikke kan færdigbehandles, før folketinget kender denne bekendtgørelse og kan tage stilling til dens enkeltheder.

Men godt ord igen, hr. minister, jeg erkender, at lovforslagets principper er et absolut fremskridt, og at det er en imødekommenhed over for venstres synspunkter ved tidligere lejligheder, og det skal ministeren have min uforbeholdne tak for. Det er en liberalisering af Grønlands vigtigste erhverv, og jeg tror, det kan blive spiren til fremskridt og til udvikling. Jeg erkender også, at der i en overgangsperiode må tages hensyn til de særlige grønlandske forhold, så den hjemlige befolkning ikke klemmes ud af andre, der har helt andre forudsætninger for rationelt fiskeri. De forskellige fredningsbestemmelser er jeg tilhænger af. Vi får så håbe, hr. minister, at de slår an.

Jeg er altså i den situation, at jeg kan tilsige venstres velvillige medvirken til en løsning af dette vigtige problem for Grønland efter de principper, der er nedlagt i lovforslaget, men jeg må anmode den højtærede formand om, at der bliver nedsat et udvalg